

ה"ת 38459/12/15 - עפר סער נגד מדינת ישראל - משרד החקלאות

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ה"ת 38459-12-15 סער נ' מדינת ישראל

בפני כב' השופט איתי הרמלין
המבקש עפר סער ע"י עו"ד שי לוי
נגד
המשיבה מדינת ישראל - משרד החקלאות
 ע"י עו"ד הילי ברגמן

החלטה

1. ביום 15.11.2015 הגיעו נציגי משרד החקלאות לפנסיון הכלבים בגליל ים בעקבות תלונה אודות כלבים שמוחזקים במקום בתנאים גרועים.

2. במקום מצאו הפקחים והוטרנירית שנלוותה אליהם מבנה סגור המואר בתאורת פלורסנטים שבתוכו נמצאו 7 כלבים בוגרים ו-7 גורי כלבים. הכלבים היו נתונים בכלובים, ששניים מתוכם היו קטנים מן המותר בתקן, והיו סימנים לכך שגם בכלובים קטנים אלה נעשה שימוש לאחרונה. רצפות הכלובים כולם היו נקיות, והפקחים והוטרנירית חשדו כי הם נוקו בעת שהם המתינו לפתיחת המבנה על ידי בעליו (המבקש בתיק זה). הכלבים נלקחו מהמקום ובבדיקה שעברו נמצא כי רק לבודדים מתוכם הוחדר שבב זיהוי והם חוסנו אי פעם נגד כלבת. הכלבים הבוגרים סבלו מאבן שן וחלקם מפרעושים, מטפילים, מגרד בעור או מתולעים. חלק מהכלבים סבלו לפי הטענה מפרווה סבוכה.

3. הוטרנירית, ד"ר נירית ציפורי-ברקי, סגנית הממונה על חוק צער בעל חיים במשרד החקלאות, החליטה כי התנאים שבהם מוחזקים הכלבים אינם ראויים, ולכן הורתה על תפיסתם לפי סעיף 8 לחוק צער בעלי חיים (הגנה על בעלי חיים), תשנ"ד-1994 (להלן: החוק). אינני מוצא כי נפל פגם בהחלטה זו של ד"ר ציפורי-ברקי שהתקבלה משיקולים מקצועיים ענייניים והתבססה על תנאי החזקתם של הכלבים ועל היעדר דאגה מספקת לבריאותם, וזאת בניגוד לחובות שמטיל החוק על הבעלים בסעיף 1א2(א).

4. עם זאת, לאחר ששמעתי את עדותה של ד"ר ציפורי-ברקי אני קובע כי נפלו פגמים בהחלטתה לפי סעיף 10 לחוק שלא להחזיר את הכלבים לבעליהם בשום תנאי - אף לא בתנאים שנועדו להבטיח את בריאותם של הכלבים ואת רווחתם כפי שהצעתי בדיון.

5. מעדותה של ד"ר ציפורי-ברקי למדתי שהסיבה העיקרית לכך שהיא מתנגדת להחזרת הכלבים לבעליהם בכל תנאי אינה הזנחתם כפי שתוארה לעיל ושניתן למנוע את הישנותה בקביעת תנאים להחזרתם לבעלים, אלא השקפת העולם שלה שלפיה אין זה מוסרי להחזיק כלבים לצרכי הרבעה ומכירת גוריהם. השקפה זו שאפשר לקבל או לדחות מבחינה ערכית, אינה מעוגנת בדין, ולכן לא יכולה לעמוד בבסיס החלטה שלא להחזיר כלבים לבעליהם לפי סעיף 10 לחוק הקובע כבסיס לאי החזרת בעל החיים את קיומו של יסוד סביר להניח שתיעבר עבירה לפי החוק. כך גם רצונה של ד"ר ציפורי-ברקי לעקר ולסרס את הכלבים בטרם ימסרו לאנשים אחרים הוא פרי של השקפת העולם שלה (הרווחת בחוגים מדעיים ובקרב ארגונים מסוימים למען בעלי חיים, אך לא בציבור כולו) שלפיה יש למנוע גידול באוכלוסיית הכלבים כיוון שהוא מוליך לנטישת כלבים ולהמתת כלבים. לא רק שהשקפת עולם זו אינה מיוסדת על חוק צער בעלי חיים או על התקנות שהותקנו לפיו, אלא שיש מי שיראו בעצם הסירוס או העיקור פעולות בעייתיות השוללות מן הכלבים את יצרם הטבעי. גם רצונה של ד"ר ציפורי-ברקי, כפי שהובהר לי בעדותה, לשלוט בשאלה מי יקבל את הכלבים שהחזיק המבקש אם לא הוא (כלומר, למי ימכרו או ימסרו) אף היא חסרת בסיס בחוק, שאינו אוסר על אנשים להחזיק כלבים, אלא אם נקבע אחרת. התרשמתי גם כי ד"ר ציפורי-ברקי אינה נותנת משקל כלשהו לעובדה שהמבקש הוא הבעלים של הכלבים (בעת הזו טרם זכו "חיות המחמד" לאמנסיפציה, שאולי יזכו לה בעתיד), ולכך שזכות הקניין היא זכות יסוד חוקתית לפי חוק יסוד: כבוד האדם וחירותו.

6. אני שותף לדאגתה של ד"ר ציפורי-ברקי לשלומם של הכלבים אם המבקש ישלוח באופן בלתי אמצעי בגורלם. באופן פרטי אני אף שותף לחלק מן ההשקפות הערכיות של ד"ר ציפורי-ברקי שהזכרתי לעיל, ואולם מן הטעמים שפורטו בפסקה 5 לעיל יש לראות מן הבחינה המשפטית את החלטתה של ד"ר ברקי-ציפורי שלא להחזיר את הכלבים בשום תנאי כהחלטה שבאה תוך שקילת שיקולים זרים (כלשונו של המשפט המנהלי) וכהחלטה שהתקבלה בלי שנשקלו כל השיקולים הרלבנטיים. ככזו, דינה של ההחלטה להתבטל.

7. לנוכח הדאגה המוצדקת לגורלם של הכלבים אני מורה כי הם יוחזרו למבקש רק אם יתמלאו כל התנאים הבאים:

א. המבקש יציג חוזה להחזקת 14 הכלבים שייחתם בינו לבין פנסיון לכלבים שתנאיו (התנאים בפנסיון) מקובלים על ד"ר ברקי-ציפורי. לשם כך תמסור ד"ר ברקי-ציפורי למבקש בתוך 7 ימים מהיום שמות של מספר פנסיונים לכלבים באיזור הרצליה, שהתנאים בהם נמצאו תקינים וראויים בביקורות של משרד החקלאות.

ב. מנהל הפנסיון לכלבים שעמו יחתם החוזה יחתום על התחייבות בפני ד"ר ברקי-ציפורי כי הוא אחראי לשלומם, לרווחתם ולבריאותם של הכלבים.

ג. המבקש יחתום על התחייבות בפני ד"ר ברקי-ציפורי שלפיה הוא ידאג לרווחתם, לשלומם ולבריאותם של הכלבים ולא יעביר אותם מן הפנסיון המוסכם למקום אחר ללא הסכמתה. אני מבהיר כי מותר למבקש למכור את הכלבים או למסור אותם (כיום מותקנים בהם שבבים וניתן לפקח על כך שאמנם לא יוחזרו לידי המבקש). רק כלב שהועבר לבעלותו של אדם אחר ניתן יהיה להוציאו מן הפנסיון המוסכם.

ד. המבקש ישלם למשיבה את מלוא הוצאות הטיפול בכלבים על ידי המדינה בסך 43,875 ₪.

8. אם יחליט המבקש כי בתנאים שנקבעו לעיל אין הוא מעוניין בכלבים יודיע על כך למשיבה בתוך 30 יום.

9. זכות ערעור לבית המשפט המחוזי.

ניתנה היום, ז' שבט תשע"ו, 17 ינואר 2016, בהעדר הצדדים.

חתימה גראפית משתמש חותם בפועל